

Heureux ceux qui procurent la paix

Par Gary E. Stevenson
du Collège des douze apôtres

Të Bekuar Janë Paqebërësit

Nga Plaku Geri E. Stivenson,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Conférence générale d'octobre 2025

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille.

Bienvenue à la conférence générale. Combien nous sommes reconnaissants d'être ensemble.

Alors que nous entamons cette conférence, nous gardons à l'esprit les événements douloureux des semaines qui l'ont précédée. Nos cœurs sont lourds à cause du deuil ou, pour certains, de l'incertitude persistante causée par la violence et les tragédies dans le monde. Même des personnes pieuses rassemblées dans des lieux sacrés, y compris notre église consacrée au Michigan, ont perdu la vie ou des êtres chers. Je vous parle avec mon cœur, conscient des fardeaux que votre famille et vous portez et de ce que notre monde a subi depuis la dernière conférence générale.

Capernaüm en Galilée

Imaginez que vous êtes un adolescent à Capernaüm, près de la mer de Galilée, pendant le ministère de Jésus-Christ. Des rumeurs se répandent au sujet d'un rabbi, ou instructeur, dont le message attire les foules. Des voisins prévoient de se rendre sur une colline surplombant la mer pour l'écouter.

Vous parcourez avec eux les routes poussiéreuses de Galilée. En arrivant, vous êtes étonné par la taille de la foule rassemblée pour écouter ce Jésus. Certains murmurent le mot « Messie ».

Vous écoutez. Ses paroles touchent votre cœur. Sur le long chemin de retour chez vous, vous préférez le silence aux conversations.

Vous méditez sur des choses merveilleuses-

Paqebërja ende fillon në vendin më themelor – në zemrën tonë. Pastaj në shtëpi dhe familje.

Mirë se vini në konferencën e përgjithshme! Sa mirënjohës jemi që jemi mbledhur së bashku!

Ndërsa i presim të ndodhin këto punime të konferencës, jemi tejet të vetëdijshëm për javët që i paraprinë asaj. E kuptojmë se zemrat tona po vajtojnë për humbjet dhe disa ndiejnë pasiguri të shkaktuar nga dhuna ose tragjedia në mbarë botën. Madje dhe njerëzit e përkushtuar të mbledhur në vende të shenjta, përfshirë godinën tonë kishtarë të shenjtëruar në Miçigan, kanë humbur jetën ose njerëz të dashur. Unë flas nga zemra, duke kuptuar se zemra e shumë prej jush është rënduar nga ajo që ju, familjet tuaja dhe bota jonë ka pësuar që nga konferenca e përgjithshme e kaluar.

Kapernaumi në Galile

Përfytyroni me mua sikur jeni një adoleshent në Kapernaum, pranë Detit të Galilesë, gjatë shërbesës së Jezu Krishtit. Fjala përhapet për një rabin, një mësues, mesazhi i të cilit tërheq turma njerëzish. Fqinjët planifikojnë të udhëtojnë për të një mal me pamje nga deti për ta dëgjuar Atë.

Ju bashkoheni me të tjerët që ecin në rrugët me pluhur të Galilesë. Me të mbërritur, turma e madhe, e mbledhur për të dëgjuar këtë Jezus, ju habit. Disa njerëz pëshpëritin qetësisht "Mesia".

Ju dëgjoni. Fjalët e Tij ju prekin në zemër. Gjatë rrugës së gjatë për në shtëpi, ju zgjidhni heshtjen në vend të bashkëbisedimit.

Përsiatni për gjëra të mrekullueshme, gjëra

es, qui transcendent la loi de Moïse elle-même. Il a parlé de tendre l'autre joue et d'aimer ses ennemis. Il a promis : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Pourtant, sous le poids des jours difficiles, de l'incertitude et de la peur, la paix semble bien loin.

Vous accélérez le pas et arrivez chez vous le souffle court. Votre famille se rassemble et votre père vous demande ce que vous avez entendu et ressenti.

Vous rapportez qu'il vous a invités à laisser votre lumière luire devant autrui, à rester droit malgré les persécutions. Votre émotion est audible quand vous répétez : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Vous demandez : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

Votre père regarde votre mère et répond avec douceur : « Oui. Tout commence à l'endroit le plus essentiel : notre cœur. Ensuite, notre foyer et notre famille. Et ce que nous mettons en pratique ici se répand alors dans nos rues et nos villages. »

2 000 ans plus tard

Avançons de 2 000 ans. Il ne s'agit plus d'un exercice d'imagination, mais de notre réalité. Certes, les pressions ressenties par la génération montante (la polarisation, la sécularisation, les repréailles, la violence au volant, les scandales, les attaques groupées sur les réseaux sociaux) diffèrent de celles du jeune de Galilée. Néanmoins, les deux générations sont confrontées à des cultures marquées par le conflit et les tensions.

Heureusement, nos jeunes gens et jeunes filles sont aussi attirés par des sermons sur la montagne modernes : le séminaire, les conférences Jeunes, Soyez forts et Viens et suis-moi. Ils reçoivent les mêmes invitations du Seigneur : laisser leur lumière luire devant autrui, rester droits malgré les persécutions et aimer leurs ennemis.

Les prophètes actuels du Rétablissement les ont encouragés à être des artisans de paix, à exprimer leur désaccord sans être désagréables, à remplacer les querelles et l'orgueil par le pardon et l'amour et à construire des ponts de

që ia tejkalojnë madje edhe ligjit të Moisiut. Ai foli për atë që t'ua kthejmë faqen tjetër armiqve dhe t'i duam armiqtë. Ai premtoi që të bekuar janë paqebërësit, “sepse ata do të quhen bij të Perëndisë”.

Në realitetin tuaj, ndërsa ndieni peshën e ditëve të vështira, pasiguri dhe frikë, paqja ndihet e largët.

Ritmi juaj përshpejtohet, ju arrini në shtëpi duke iu mbajtur fryma. Familja juaj mbledhet, babai ju pyet: “Na trego çfarë dëgjove dhe ndjeve”.

I tregoni se Ai ju ftoi ta lini dritën tuaj të shndritë para të tjerëve, të kërkonti drejtësi edhe kur persekutoheni. Ju dridhet zëri ndërsa përsëritni fjalët të bekuar janë paqebërësit, “sepse ata do të quhen bij të Perëndisë”.

Ju pyesni: “A mund të bëhem vërtet paqebërës kur bota është në trazirë, kur zemra ime është e mbushur me frikë dhe kur paqja duket kaq e largët?”

Babai i hedh një vështrim nënës suaj dhe përgjigjet butësisht: “Po. E fillojmë në vendin më thelbësor – në zemrat tona. Pastaj në shtëpitë dhe familjet tona. Ndërsa e praktikojmë atje, paqebërja mund të përhapet nëpër rrugët dhe fshatrat tona.”

Shkojmë 2000 Vjet më Vonë

Shkojmë 2000 vjet më vonë. Nuk ka nevojë ta përfytyrojmë gjë, ky është realiteti ynë. Ndonëse trysnitë që i ndien brezi i ri sot, ndryshojnë nga ato të të riut në Galile – polarizimi, laicizmi, hakmarrja, dufi gjatë qarkullimit rrugor, shpërthimet inatçore dhe komentet idhnake përgjatë rrjetet sociale – të dy brezat përballen me kultura konflikti dhe tensioni.

Fatmirësisht, të rinjtë e të rejtat tona tërhiqen njësoj në momentet e tyre të Predikimit në Mal: nga seminari, konferencat “Për Forcën e Rinisë” dhe programi “Eja, Më Ndiq”. Këtu ata marrin të njëjtat ftesa të qëndrueshme nga Zoti: ta lënë dritën e tyre të shndritë para të tjerëve, të kërkojnë drejtësi edhe kur persekutohen dhe t'i duan armiqtë e tyre.

Ata gjithashtu marrin fjalë inkurajuese nga profetët e gjallë të Rivendosjes: “Kërkohen paqebërës”. Të tregojnë që nuk janë dakord, pa qenë të pakëndshëm. Ta zëvendësojnë grindjen dhe krenarinë me faljen dhe dashurinë. Të

compréhension et de coopération plutôt que des murs de préjugés et de ségrégation. Et ils ont la même promesse : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Le cœur de la génération montante actuelle est rempli du témoignage de Jésus-Christ et d'espérance pour l'avenir. Toutefois, ils demandent aussi : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

La réponse est encore un oui retentissant ! Nous nous saisissons des paroles du Sauveur : « Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix. [...] Que votre cœur ne se trouble point, et ne s'alarme point. »

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille. Ce que nous mettons en pratique là se répand ensuite dans le voisinage et les collectivités.

Voyons ces trois endroits où un saint des derniers jours de notre époque peut apporter la paix.

Être un artisan de paix dans son cœur

Le premier est notre cœur. Il est clair que les enfants étaient attirés par le Christ pendant son ministère. Il y a là un indice. Le cœur pur et innocent d'un enfant qui procure la paix est une source d'inspiration pour notre cœur. Voici la réponse de plusieurs enfants en âge d'aller à la Primaire à la question : « Comment être un artisan de paix ? »

Leurs réponses venaient du cœur. Luke a dit : « Il faut toujours aider les gens. » Grace a expliqué qu'il est important de pardonner, même lorsque cela ne semble pas juste. Anna a raconté : « J'ai vu une fille qui jouait toute seule, alors je suis allée jouer avec elle. » Lindy pense qu'être un artisan de paix signifie aider quelqu'un. « Et la personne aide à son tour. Et ça continue à l'infini. » Liam a dit : « Il ne faut pas être méchant avec quelqu'un qui est méchant avec nous. » London s'est exclamée : « Si quelqu'un se moque de toi ou est méchant, dis-lui : 'Arrête, s'il te plaît.' » Trevor a expliqué : « S'il ne reste qu'un beignet et que tout le monde le veut, on le partage. »

Les réponses de ces enfants me prouvent que nous naissons tous avec un attrait divin pour la gentillesse et la compassion. L'Évangile de Jésus-Christ nourrit ces caractéristiques divines,

ndërtojnë ura bashkëpunimi dhe mirëkuptimi, jo mure paragjykimi ose ndasie. Dhe ata marrin po të njëjtin premtim që të bekuar janë paqebërësit, “sepse ata do të quhen bij të Perëndisë”.

Zemrat e brezit të ri sot janë të mbushura me një dëshmi për Jezun Krishtin dhe një shpresë për të ardhmen. Megjithatë, edhe ata pyesin: “A mund të bëhem vërtet paqebërës kur bota është në trazirë, zemra ime është e mbushur me frikë dhe paqja duket kaq e largët?”

Përgjigjja kumbuese është edhe një herë “po”! Ne i përqafojmë fjalët e Shpëtimtarit: “Unë po ju lë paqen, po ju jap paqen time. ... Zemra juaj mos u tronditë dhe mos u frikësoftë.”

Sot, paqebërja ende fillon në vendin më themelor – në zemrën tonë. Pastaj në shtëpi dhe familje. Ndërsa e praktikojmë atje, paqebërja do të përhapet nëpër lagjet e banimit dhe komunitetet tona.

Le t'i shqyrtojmë më tej këto tri vende ku një shenjtor i sotëm i ditëve të mëvonshme bën paqe.

Paqebërja në Zemrën Tonë

E para është në zemrën tonë. Një element i dukshëm i shërbesës së Krishtit tregon se si fëmijët tërhiqeshin drejt Tij. Këtu qëndron një e dhënë. Të parit në zemrën e dëlirë dhe të pafajshme paqebërëse të një fëmije mund të jetë një frymëzim për zemrën tonë. Ja se si disa fëmijë të moshës së Fillorës iu përgjigjën pyetjes: “Si është një njeri paqebërës?”

Unë po i tregoj përgjigjet ashtu siç u dolën atyre nga zemra. Luka tha: “T'i ndihmojmë gjithmonë të tjerët”. Grejsi tregoi se sa e rëndësishme është ta falim njëri-tjetrin, edhe kur e ndiejmë se nuk është e drejtë. Ana tha: “Pashë dikë që nuk kishte me kë të luante, kështu që shkova të luaja me të”. Lindi reflektoi se të jesh paqebërës do të thotë t'i ndihmosh të tjerët. “Pastaj të mirën e kalon nga njëri tek tjetri. Do të vazhdojë të përhapet si zinxhir.” Liam tha: “Të mos sillemi keq me njerëzit, edhe nëse ata sillen keq me ty”. Londoni thirri: “Nëse dikush të ngacmon ose sillet keq me ty, thuaj: ‘Të lutem, ndalo!’” Trevori vërejti: “Nëse ka mbetur veç një petull dhe të gjithë e duan, e ndajmë me të gjithë”.

Përgjigjet e këtyre fëmijëve janë provë për mua se ne të gjithë kemi lindur me prirje hyjnore për mirësi dhe dhembshuri. Ungjilli i Jezut Krishtit i ushqen dhe i thur këto tipare hyjnore

notamment celle d'être un artisan de paix, et les ancre dans notre cœur, pour notre profit dans cette vie et dans la suivante.

Être un artisan de paix chez soi

Deuxièmement, nous sommes des artisans de paix chez nous lorsque nous nous conformons au modèle du Seigneur dans nos relations : la persuasion, la longanimité, la gentillesse, la douceur et l'amour sincère.

Voici l'histoire inspirante d'une famille dont les membres se sont efforcés d'être des artisans de paix et de mettre ces principes en action.

Les enfants de cette famille avaient du mal à tisser des liens avec un adulte souvent grincheux, condescendant et brusque. Les enfants, blessés et frustrés, se sont demandé si la seule solution était d'imiter cette attitude mesquine.

Un soir, la famille a discuté ouvertement de ces tensions et des dégâts qu'elles causaient. Une idée s'est présentée : pas une simple solution, mais une expérience à faire.

Au lieu de s'abstenir de répondre ou de contre-attaquer, les enfants feraient quelque chose d'inattendu : ils répondraient avec gentillesse. Pas seulement une retenue polie, mais un déversement délibéré de mots doux et d'attentions, peu importe la réaction. Ils ont tous accepté d'essayer pendant un moment, puis de se réunir à nouveau pour en reparler.

Malgré une légère hésitation au départ, ils se sont attachés à ce plan de bon cœur.

Le résultat a été tout simplement remarquable.

La froideur a commencé à fondre. Les sourires ont remplacé les airs renfrognés. L'adulte, autrefois distant et sévère, a commencé à changer. Les enfants, encouragés par leur choix de montrer l'exemple avec amour, se sont réjouis de la transformation. Le changement a été si profond que le moment de se réunir pour en reparler n'est jamais venu. La gentillesse avait fait son œuvre en douceur.

Des liens d'amitié sincère se sont formés et tout le monde a été édifié. En tant qu'artisans de paix, nous pardonnons et nous cherchons à édifier les gens plutôt qu'à les rabaisser.

në zemrën tonë, përfshirë paqebërjen, duke na bekuar në këtë jetë dhe në tjetrën.

Paqebërja në Shtëpi

Së dyti, ndërtimi i paqebërjes në shtëpitë tona duke përdorur modelin e Zotit për të ndikuar në marrëdhëniet tona me njëri-tjetrin: bindjen, durimin, mirësjelljen, mirësinë, zemërbutësinë dhe dashurinë e pashtirur.

Këtu është një histori frymëzuese që tregon se si një familje e bëri paqebërjen një çështje familjare, duke i vënë në praktikë këto parime.

Fëmijët në këtë familje kishin vështirësi në marrëdhënien e tyre me një të rritur, sjellja e të cilit ishte shpesh idhnake, nënçmuese dhe e vrazhdë. Fëmijët, të lënduar dhe të shqetësuar, filluan të vrisnin mendjen nëse e vetmja mënyrë në vazhdim ishte të pasqyronin të njëjtën sjellje dashakeqe.

Një mbrëmje familja foli hapur së bashku për tensionin dhe dëmin që po pësonte. Dhe pastaj lindi një ide, jo thjesht një zgjidhje, por një eksperiment.

Në vend që të përgjigjeshin me heshtje ose hakmarrje, fëmijët do të bënin diçka të papritur, ata do të përgjigjeshin me dashamirësi. Jo vetëm vetëpërmbytje të sjellshme, por një derdhje të qëllimshme, të përzemërt fjalësh dashamirëse dhe veprash të matura, pavarësisht se si trajtoheshin në këmbim. Të gjithë ranë dakord ta provonin për një kohë të caktuar, pas së cilës ata do të mblidheshin sërish në grup dhe do të reflektonin.

Ndonëse disa ngurruan në fillim, ata iu përmbytën planit me zemër të çiltër.

Ajo që ndodhi më pas, ishte pa dyshim e jashtëzakonshme!

Ndërveprimet e ftohta filluan të bëheshin të ngrohta. Buzëqeshjet zëvendësuan fytyrën e vrenjtur. I rrituri, dikur i largët dhe i ashpër, filloi të ndryshonte. Fëmijët, të fuqizuar nga zgjedhja e tyre për të udhëhequr me dashuri, gjetën gëzim gjatë këtij shndërrimi. Ndryshimi që ai i thellë sa mbledhja e planifikuar për të shqyrtuar rezultatin, nuk që më kurrë e nevojshme. Dashamirësia e kishte bërë punën e saj në heshtje.

Me kalimin e kohës, u formuan lidhje të vërteta miqësie, duke i lartësuar të gjithë. Për të qenë paqebërës, ne i falim të tjerët dhe i lartësojmë qëllimisht të tjerët në vend që t'i rrëzojmë ata.

Être un artisan de paix dans sa collectivité

Troisièmement, soyons des artisans de paix dans notre collectivité. Pendant les années difficiles de la Seconde Guerre mondiale, John A. Widtsoe a dit : « La seule manière de créer une communauté paisible, c'est de former des hommes et des femmes qui aiment et font régner la paix. Chaque personne, par cette doctrine du Christ, [...] a entre ses mains la paix du monde. »

La belle histoire suivante illustre ce précepte.

Il y a quelques années, un imam et un pasteur du Nigeria se trouvaient de part et d'autre d'un fossé religieux. Chaque partie avait grandement souffert. Pourtant, par le pouvoir guérisseur du pardon, ils ont choisi d'avancer ensemble.

L'imam Muhammad Ashafa et le pasteur James Wuye sont devenus des amis et des partenaires de la paix. Ils ont fondé un centre pour la médiation entre les religions. Ils incitent maintenant d'autres personnes à remplacer la haine par l'espérance. Deux fois nominés pour le prix Nobel de la paix, ils ont récemment reçu le premier prix de la paix du Commonwealth.

Ces anciens ennemis voyagent maintenant côte à côte, rebâtissant ce qui a été détruit. Ils sont des témoins vivants que l'invitation du Sauveur à être des artisans de paix est non seulement possible, mais aussi puissante.

Quand nous découvrons la gloire de Dieu, nous ne sommes « pas enclins à [nous] nuire les uns aux autres, mais à vivre en paix ». Dans nos assemblées et nos collectivités, choisissons de nous voir les uns les autres comme des enfants de Dieu.

Programme d'une semaine pour procurer la paix

Pour résumer, je vous lance une invitation. Pour être un artisan de paix, il faut agir. Qu'allons-nous faire, individuellement, dès demain ? Je vous propose un programme d'une semaine, en trois étapes, pour être des artisans de paix.

Un foyer sans querelles : Quand une dispute commence, arrêtez-vous et reprenez du début avec des mots doux et des attentions aimantes.

Construisez des ponts numériques : Avant une publication en ligne, une réponse ou un

Paqebërja në Komunitetet Tona

Së treti, paqebërja në komunitetet tona. Në vitet e trazuara të Luftës II Botërore, Plaku Xhon A. Uidso dha mësim: “E vetmja mënyrë që të ndërtoni një komunitet paqësor, është të ndërtoni burra e gra që janë njerëz që e duan dhe e bëjnë paqen. Secili individ, nëpërmjet asaj doktrine të Krishtit ... mban në duart e veta paqen e [tërë] botës.”

Historia e mëposhtme e ilustron bukur këtë parim.

Disa vjet më parë, dy burra, një imam mysliman dhe një pastor i krishterë nga Nigeria, qëndronin në skaje të kundërta të një ndasie të dhimbshme fetare. Secili kishte vuajtur së tepërmi. E megjithatë, përmes fuqisë shëruese të faljes, ata zgjodhën të ecnin së bashku në një shteg.

Imami Muhamad Ashafa dhe pastori Xhejms Uje u bënë miq dhe si rrallëherë partnerë në paqe. Së bashku, ata krijuan një qendër për ndërmjetësimin ndër fetar. Ata tani u mësojnë të tjerëve ta zëvendësojnë urrejtjen me shpresën. Dy herë kandidatë të Çmimit Nobel për Paqen, ata kohët e fundit qenë ndër të parët që morën Çmimin e Paqes të Komonuelthit.

Këta ish-armiq tani udhëtojnë krah për krah duke rindërtuar atë që qe thyer, dëshmitarë të gjallë se ftesa e Shpëtimtarit për të qenë paqebërës jo vetëm që është e mundur, por është e fuqishme.

Kur arrijmë ta njohim lavdinë e Perëndisë, atëherë ne “nuk do të ke[m]i një mendje për të dëmtuar njëri-tjetrin, por për të jetuar në paqe”. Në bashkësitë dhe komunitetet tona, zgjedhshim ta shohim njëri-tjetrin si fëmijë të Perëndisë!

Një Plan Paqebërës Njëjavor

Si përmbledhje, do të bëj një ftesë. Paqebërja kërkon veprim. Çfarë veprimesh mund të jenë ato, për secilin prej nesh, duke filluar nga nesër? A do ta merrnit në konsideratë një plan paqebërjeje njëjavor, me tre hapa?

Një ambient shtëpie pa grindje: Kur fillon grindja, ndaloni dhe rinisni me fjalë dhe vepra dashamirëse.

Ndërtimi i urës digjitale: Para se të publikoni, përgjigjeni ose komentoni në internet, bëni pyet-

commentaire, posez-vous la question : « Vais-je construire un pont ? » Sinon, arrêtez-vous. Ne l'envoyez pas. Répandez plutôt la bonté. Publiez la paix au lieu de la haine.

Réparez et réunissez : Chaque membre de la famille tend la main à une personne avec qui la relation s'est détériorée pour s'excuser, servir, réparer et réunir.

Conclusion

Cela fait plusieurs mois que je me sens indéniablement poussé à transmettre ce message : « Heureux ceux qui procurent la paix. » Pour finir, je voudrais faire part de quelques impressions qui me sont venues pendant cette période.

Être un artisan de paix est une vertu chrétienne. Les artisans de paix sont parfois qualifiés de naïfs ou de faibles par diverses personnes. Pourtant, être un artisan de paix n'est pas une faiblesse, mais une force que le monde ne comprend pas toujours. Être un artisan de paix demande du courage et nécessite des compromis, pas le sacrifice des principes. Un artisan de paix dirige avec le cœur ouvert et non l'esprit fermé. Il approche autrui avec les mains tendues, pas les poings serrés. Être un artisan de paix n'est pas une nouvelle mode. Ce principe a été enseigné par Jésus-Christ lui-même, dans la Bible et dans le Livre de Mormon. Il a depuis été enseigné par les prophètes modernes, depuis les premiers jours du Rétablissement jusqu'à aujourd'hui.

Nous remplissons notre rôle divin d'enfant d'un Père céleste aimant en nous efforçant d'être des artisans de paix. Je témoigne de Jésus-Christ, le Prince de la Paix, le Fils du Dieu vivant, au nom de Jésus-Christ. Amen.

jen: "A do të ndërtojë kjo një urë?" Nëse jo, ndaloni. Mos e dërgoni. Në vend të kësaj, shpërndani mirësi. Shpallni paqe në vend të urrejtjes.

Riparoni dhe ribashkoni: Çdo pjesëtar i familjes mund të identifikojë një marrëdhënie të nderë me qëllim që të kërkojë falje, të japë shërbesë, të riparojë dhe ribashkojë.

Përfundimi

Kanë kaluar disa muaj qëkurse ndjeva një mbresë të pamohueshme që çoi në këtë mesazh: "Të Bekuar Janë Paqebërësit". Në përfundim, më lejoni të tregoj mbresat që më janë ngulitur në zemër gjatë kësaj kohe.

Paqebërja është një cilësi e ngjashme me të Krishtit. Paqebërësit ndonjëherë etiketohen si naivë ose të dobët, nga të gjitha palët. Megjithatë, të jesh paqebërës nuk do të thotë të jesh i dobët, por të jesh i fortë në një mënyrë që bota mund të mos e kuptojë. Paqebërja kërkon guxim dhe kompromis, por nuk kërkon që të sakrifikohen parimet. Paqebërja është të udhëheqësh me zemër të hapur, jo me mendje të mbyllur. Është afrimi me njëri-tjetrin me duar të zgjatura, jo me grushte të shtrënguara. Paqebërja nuk është një gjë e re, që sapo doli nga shtypi. Ajo u dha mësim nga Vetë Jezu Krishti, si njerëzve në Bibël ashtu edhe në Librin e Mormonit. Paqebërja qysh atëherë është dhënë mësim nga profetët e kohëve bashkëkohore, që nga ditët më të hershme të Rivendosjes e deri më sot.

Ne përmbushim rolin tonë hyjnor si fëmijë të një Ati të dashur Qiellor ndërsa përpiqemi fort të bëhemi paqebërës. Unë jap dëshmi për Jezu Krishtin, i cili është Princi i Paqes, Biri i Perëndisë së gjallë, në emrin e Jezu Krishtit, amen.